

**NOVÁ
SCÉNA**

Ředitel ND: Ondřej Černý

Umělecký šéf Laterny magiky: Zdeněk Prokeš

LEGENDY MAGICKÉ PRAHY

NÁMĚT, SCÉNÁŘ, REŽIE: **JIŘÍ SRNEC**

PREMIÉRA 3. BŘEZNA 2011 NA NOVÉ SCÉNĚ ND

NOVA SCENA

Praha, 1. 3. 2011

Laterna magika uvádí 3. března 2011 premiéru nové inscenace *Legenda magické Prahy*. Jde po delší době o nový projekt, kterým se Laterna magika jako soubor Národního divadla hlásí ke své umělecké tradici a zároveň přináší pro diváky atraktivní námět. Projekt vychází tematicky z inscenací Černého divadla Jiřího Srnce *Legenda staré matky Prahy* a *Ahasver*. V Laterně magice dostává hlavní myšlenka, totiž provést diváka po stopách některých více i méně známých pražských pověstí a jejich prostřednictvím vyprávět příběh o koloběhu lidských životů, aktuální podobu: s novou choreografií, hudbou, kostýmní výpravou, scénografickým řešením i filmovou projekcí.

„Vytvoření nového repertoárového titulu bylo jedním z prvořadých úkolů po spojení Laterny magiky s ND,“ uvádí umělecký šéf Laterny magiky Zdeněk Prokeš. „Chceme divákům nabídnout takový titul, který je přitažlivý divadelním zpracováním, vrací se k základním tvůrčím principům Laterny magiky a přináší také symbolickou rovinu. Proto jsem se obrátil hned v lednu 2010 na Jiřího Srnce, tvůrce černého divadla či černého kabinetu, který se v minulosti významnou měrou podílel na několika programech Laterny magiky.“ Laterna magika již dříve nejednou využila potenciál pražských pověstí a legend a neobyčejně silné magie tohoto místa, např. v představeních *Pražský karneval*, *Jednoho dne v Praze* a *Pragensia*.

Prostřednictvím některých legend a pověstí, které je zavedou do rudolfínské Prahy a starého židovského města, mohou diváci nahlédnout do symboliky starých příběhů. Ožijí před nimi legendy o Faustově domě, o tajemném ženichu židovské dívky Chaniny, která se za láskou vydala do království řeky, navštíví rudolfínskou Prahu okouzující manýrismem a udivující rozmachem vědy i alchymie, připomenou si osobnost rabbiho Löwa a jeho legendárního Golema, stejně jako historii staroměstského Orloje. Představením prochází jako nekonečnou poutí postava Kráčivce, věčná reinkarnace lidské duše, touhy po kráse, štěstí, poznání, ale je tu také jeho alter ego symbolizované Šaškem – svůdcem a pokušitelem. Jejich osudy ožívají vždy znovu v každé generaci a v celém lidstvu.

Hlavním tvůrcem nového titulu je režisér **Jiří Srnec**, a inscenace tedy ponese jeho nezaměnitelný rukopis. *„V minulosti, není to tak dávno, jsem několikrát v Laterně magice byl a nabízel některé své práce včetně Ahasvera, původně jsem dokonce chtěl, aby Ahasver vznikl přímo v Laterně magice. Svým způsobem jsem to představení inscenoval v jejím duchu, ale nikdy jsem ho „laternou magikou“ nenazval, ale neřikal jsem mu ani černé divadlo, protože toho tam již bylo málo. Teď se vlastně vrací tam, kam mělo už jednou patřit,“* svěřuje se Jiří Srnec. *„Dělat Laternu magiku je práce obtížná i krásná. Někdy není lehké najít společnou řeč, protože Laterna magika se už řadu let ubírá směrem k čistě tanečnímu divadlu, a tím se bohužel trochu uzavírá mnohým možnostem. Já sám obdivuji estetiku tanečního projevu a ve svých inscenacích tanečnický angažují, ale Laterna*

NOVÁ SCÉNA

magika jako typ divadla by podle mého názoru měla využívat širší repertoár prostředků. V našem představení jsou určité scény, které jsou vyloženy taneční, ale také scény, které se radují z improvizace, přináší živelný pohyb a blíží se i klaunským výstupům.“

Choreografie tanečních částí se ujal šéf baletu ND **Petr Zuska**. „*Jiřího Srnce si vážím jako umělce i jako člověka, takže jsem se dlouho nerozmýšlel, zároveň jsem si uvědomil, že to pro mne může být dobrá zkušenost s jiným typem divadla, než které dělám, že se na něm mohu něco nového naučit,*“ říká. Inscenace vznikala jako spolupráce i konfrontace výrazných uměleckých osobností hledajících společnou cestu. Petra Zusku i ostatní spolupracovníky Jiří Srnec oslovil ihned po přijetí nabídky inscenovat *Legends magické Prahy*. „*Petr Zuska cítí Laternu magiku, od začátku pracoval s vědomím všech možností, které nabízí scénografie. Ačkoli se někdy neshodneme na konkrétních řešeních jevištní akce, považuji práci s ním za něco, co je obohacením Laterny magiky,*“ uzavírá režisér.

Hudbu k novému projektu složil jazzový pianista, aranžér a skladatel soudobé hudby **Kryštof Marek**. V jeho pojetí si scénická hudba dává za úkol představení stmelovat a dotvářet dramaturgickou linku. Nahrávka byla pořízena s orchestrem Národního divadla pod taktovkou autora.

Scénografického řešení se ujal dlouholetý spolupracovník Laterny magiky **Miloslav Heřmánek**, kostýmy a masky vytvořila výtvarnice **Šárka Polak Hejnová**, známá u nás i v zahraničí kostýmními výpravami divadelních představení stejně jako spoluprací s filmem a televizí. Základní scénografické prvky tvoří systém pohyblivých lamel, které se střídají s tradiční dekorací, možnosti projekce obohacuje využití transparentních materiálů a někdy se promítá také na kostýmy. „*Promítaný obraz používáme jen tam, kde je opravdu důležitý, kde posouvá děj, dotváří atmosféru, vytváří podstatné asociace,*“ vysvětluje Miloslav Heřmánek. „*Chceme také, aby se co nejvíce propojil s hereckou akcí a hudbou. Nechceme naopak, aby projekce poklesla na úroveň 'kinetické dekorace', aby byla přítomna pouze jako standardní šum v pozadí. V představení budou proto určité pasáže zcela bez projekce. V těchto situacích se těžiště přesune ke „klasickým“ divadelním prostředkům, včetně širšího použití práce se světlem.*“

Laterna magika se představí syntézou tanečního a hereckého umění s prvky černého divadla v interakci s hudbou, projekcí a celou scénickou složkou jako rovnocennými segmenty jednoho celku.

NOVA
SCENA

LEGENDY MAGICKÉ PRAHY

NÁMĚT, SCÉNÁŘ, REŽIE: **JIŘÍ SRNEC**

KAMERA, SPOLUPRÁCE NA SCÉNÁŘI: **EMIL SIROTEK, ANTONÍN DAÑHEL**

HUDBA: **KRYŠTOF MAREK**

CHOREOGRAFIE: **PETR ZUSKA**

POHYBOVÁ SPOLUPRÁCE: **ADÉLA SRNCOVÁ**

NÁVRHY KOSTÝMŮ A MASEK: **ŠÁRKA POLAK HEJNOVÁ**

SCÉNOGRAFIE, SPOLUPRÁCE NA SCÉNÁŘI: **MILOSLAV HEŘMÁNEK**

STŘIH: **ALOIS FIŠÁREK**

ZVUK: **Ing. IVO ŠPALJ**

PRODUKCE FILMOVÉ ČÁSTI: **VIKTOR MAYER**

V PŘEDSTAVENÍ HRAJÍ A TANČÍ:

Barbora Bláhová, Veronika Blažejovská, Pavlína Červíčková, Sandra Danielová, Anna Dvořáková, Zuzana Herényiová, Eva Horáková, Tereza Chábová, Lucie Jansová, Daniela Koutná, Karolína Miková, Radka Slatinská, Viktorija Vrublevská, Eva Zápotocká, Filip Janda, Jan Kotěšovský, Josef Kotěšovský, Pavel Kremsa, Petr Münch, Milan Odstrčil, Štěpán Pechar, Daniel Rybicki, Jiří Srnec ml., David Stránský, Alexandr Volný, Jakub Zapletal

Mediálními partnery Nové scény Národního divadla jsou Radio Wave, Tiscali.cz a ČRo 3 – Vltava

V případě zájmu o další informace / rozhovory / fotografie, prosím kontaktujte:

Jan Plíhal / e: j.plihal@narodni-divadlo.cz / tel.: (+420) 606 769 467

nebo **Mgr. Lucie Kocourková** / l.kocourkova@narodni-divadlo.cz

www.novascena.cz

facebook.com/novascena

[youtube/NOVASCENAvideo](https://youtube.com/NOVASCENAvideo)

www.laterna.cz

TVŮRCI:

JIŘÍ SRNEC

Režisér, výtvarník, skladatel

Po studiu na Vyšší uměleckoprůmyslové škole (obor knižní ilustrace) a Státní konzervatoři hudby (klavír, skladba), absolvoval fakultu loutkoherectví na DAMU (scénografie a výtvarnictví). Na svých představeních se pak vždy podílel jako autor, režisér, skladatel, výtvarník i interpret. Jeho klauzurní prací v roce 1959 bylo představení *Pan Sen*, realizovaná v brněnském divadle Radost, brzy následovalo pozvání do Moskvy. Soubor pod názvem Černé divadlo se zformoval ze skupiny divadelních nadšenců v roce 1961, s představením *To jsou věci* byl pozván o rok později na mezinárodní divadelní festival do Edinburghu. Tím se Srncova originální koncepce černého divadla – či černého kabinetu, jak tuto formu sám častěji označuje – představila světu a byl položen základ proslulosti divadelního souboru, který letos slaví 50. výročí. Po vystoupení v Edinburghu kritika v *Timesech* psala, že soubor „vrací magii na jeviště“.

Černé divadlo Jiřího Srnce působilo nejprve v Divadle Na zábradlí, odkud soubor odešel, když se v něm trvale usadila pantomima Jiřího Fialky. Soubor Jiřího Srnce, v Praze bez stálé scény, pak sjezdil bez nadsázky celý svět na mezinárodních divadelních festivalech, v 60. a 70. letech procestovali i všechny ostatní kontinenty, většinu roku trávili v zahraničí. V roce 1987 založil Jiří Srnc další soubor, Divadlo Imaginativ. Po roce 1989 existovalo Černé divadlo Jiřího Srnce po nějaký čas ve formě dvou souborů. Mezi léty 1989 a 1993 zaštiťovala soubor spolu s několika dalšími tělesy vládní organizace České umělecké studio, po jejím zrušení se Černé divadlo další podpory ze strany státu nedočkalo. V Praze hrálo na různých místech, zprvu v Krejčově Divadle Za branou II, Divadle v Celetné delší dobu také např. na Zbraslavi. V posledních letech se diváci s představeními Černého divadla Jiřího Srnce mohou setkat v prostorách klubu Reduta na Národní třídě. Kromě bezpočtu zájezdů absolvoval soubor ve své historii úctyhodných 74 hostování na zahraničních divadelních festivalech (např. v Německu, Rakousku, Itálii, Španělsku, Norsku, Finsku, Velké Británii, Irsku, Řecku, Turecku, Japonsku, Austrálii, USA, Venezuele, Brazílii...).

Představení Černého divadla J. S.:

To jsou věci, Metafory, Co dál?, Pod vrásky, Pruhovaný sen, Jarmark rukou, Diluvium (chor. spolupráce Luboš Ogoun), *Legends staré matky Prahy, Létající velocipéd, Týden snů, Na břehu, Dveře, Čas moudrý vetešník, Černý klaun, Alice v říši zázraků, Ahasver, Peter Pan, Labyrint, Bílý pierot v černém* a nepostradatelné retrospektivní *To nejlepší z černého divadla*.

NOVA
SCENA

Z dalších spoluprací (výběr):

Laterna magika: *Variace 66* (režie černého kabinetu, spolupráce na hudbě); *Revue z bedny* (spolupráce na hudbě a na choreografii s Pavlem Šmokem); *Kouzelný cirkus* (spolupráce na scénáři, režii a choreografii)

Inscenace první arabské opery *Inkilab (Revoluce)* formou černého kabinetu (Káhira, 1989)

Divadlo na Vinohradech: M. Bulgakov – *Mistr a Markétka* (režie černého kabinetu)

ND Brno: B. Martinů – *Kuchyňská revue, Slzy nože, Podivuhodný let* (2009)

Hoffmanovy povídky (Mnichov, režie černého kabinetu)

Hudba – film: *Sál ztracených kroků* (režie J. Jireš); Divadlo S. K. Neumanna: V. Vančura – *Josefína* (dramaturgie J. Grossmann).

KRYŠTOF MAREK

Skladatel, dirigent, jazzový pianista a aranžér

Od konce 80. let působí v mnoha hudebních a divadelních projektech – jako pianista, dirigent, aranžér a skladatel. Klavír studoval u prof. Zdenka Páleníčka, dirigování u profesora Jiřího Koláře. Od jazzového klavíru stále rozšiřoval své obzory směrem ke komponování a dirigování. V současné době působí jako dirigent v Hudebním divadle Karlín (*Producenti, Limonádový Joe, Carmen, Čardášová princezna, Polská krev a Jesus Christ Superstar*), je stálým hostem Českého národního symfonického orchestru, v rámci festivalu Prague Proms dirigoval koncerty *Hollywood Night, Jazz Meets the Symphony (James Morrison, Lalo Schifrin), Semafor „50“* a mnoho dalších, včetně studiové práce. V prosinci 2010 uvedl v rámci abonentního cyklu ČNSO svou *Overturu na motivy Jana Jakuba* a symfonickou suitu *Legendy magické Prahy*. V listopadu téhož roku premiéroval svou *Suite No.1 for string quartet, jazz orchestra and vocal*. V posledních letech také diriguje Koncerty hvězd na Žofíně. Komponuje a aranžuje pro bigbandy – v poslední době zejména pro Bigband sv. Blažeje (se kterým vystoupil např. v roce 2008 na prestižním festivalu ve švýcarském Montreux a v roce 2010 v Londýně). V letech 1999–2003 působil v plzeňském divadle J. K. Tyla, kde kromě nastudování deseti titulů uvedl spolu s Antonínem Procházkou svou vlastní „jazzovou operetu“ *Kristián II*. Spoluvytváří jazzové trio Josefa Vejvody, s nímž pravidelně koncertuje a během desetiletého působení natočil mnoho CD. Ve spolupráci s vydavatelstvím Out of the Frame vydal autorské CD s bigbandem www.bend.cz a vynikajícím saxofonistou Tony Lakatosem *Angels' Crying in My Head, Angels' Laughter in My Heart* a v neposlední řadě také záznam svého sólového klavírního vystoupení na CD s názvem *Calm Presence*.

PETR ZUSKA

Umělecký šéf baletu Národního divadla, choreograf, tanečník

V roce 1994 vystudoval choreografii a režii na hudební fakultě AMU v Praze. Interpretační kariéru zhájil v Tanečním divadle souboru VUS Univerzity Karlovy, byl členem Pantomimy Na zábradlí Ladislava Fialky. V letech 1989 až 1994 působil v Pražském komorním baletu, kde se setkal s choreografiemi Pavla Šmoka, Jiřího Kyliána, Roberta Northa, Gerharda Bohnera a dalších. V letech 1992 až 1998 byl angažován jako sólista baletu v pražském Národním divadle. Za roli Dona Josého v baletu *Carmen* získal Thalii za rok 1997. V roce 1998 přijal angažmá v mnichovském baletu, který vedl Philip Taylor, tančil sólové role v choreografiích Philipa Taylora, Jiřího Kyliána, Ruie Horty. V roce 1999 nastoupil do baletního souboru divadla v Augsburgu, v roce 2000 se stal sólistou v Les Grands Ballets Canadiens v Montréalu. Od července 2002 je šéfem baletu Národního divadla v Praze.

Choreografie z 90. let (výběr): *Ven z hlubin*, *Adagietto* (1994 cena Českého literárního fondu), *Šibeničky* (1994 cena Českého literárního fondu), *Seul* (J. Brel, 1995), L. Janáček – *V mlhách* (1996 cena za Nejlepší choreografii), *Z. Matějů – Komboloi*, L. Janáček – *Sonáta* (1997), *Triple self* (D. Šostakovič; cena Prix Dom Perignon, 1999).

Tvorba pro balet ND (výběr): *Mezi horami* (Čechomor, v rámci představení *Zpěvy země*, 2002), *Ways 03* (A. Pärt, v rámci představení *Motýlí efekt*, 2003), *Ibbur aneb Pražské mystérium* (Z. Matějů, 2005), *Requiem* (W. A. Mozart, 2006), *Brel – Vysockij – Kryl / Sólo pro tři* (2007), *Dejà vu* (2007), *Lyrická* (2008), *Ej láska* (Hradišťan, 2008) *Empty Title* (2009), *A Little Touch of the Last Extreme* (v rámci představení *Extrém*, 2009), *1. symfonie D-dur* (G. Mahler, 2010).

Tvorba pro jiné soubory (výběr): *Semper Oper: Ways* (2001); *Laterna magika: Les Bras de Mer* (2000, nastudování v ND 2004); Pražský komorní balet: *Mariin sen* (2002, nastudování v ND 2005); Lotyšská národní opera: *Clear Invisible* (2002), Taneční konzervatoř hl. m. Prahy: *Bolero* (2003), *Růže* (2010); ND Brno: *D.M.J. 1953–1977* (2004, v r. 2006 cena za Nejlepší choreografii, nastudování v ND 2007), Ballett der Deutschen Oper am Rhein Düsseldorf: *A Little Extreme* (2006, nastudování v ND 2009), West Australian Ballet: *Svěcení jara* (I. Stravinskij, 2010, nastudování v ND 2010).

Ak. mal. ŠÁRKA POLAK HEJNOVÁ

Kostýmní návrhářka, výtvarnice

Vystudovala VŠUP, obor divadelní a filmový kostým. Již během studií měla příležitost spolupracovat jako kostýmní výtvarnice s předními českými výtvarníky a režiséry. Její přístup k divadelnímu kostýmu nejvíce ovlivnili Ester Krumbachová, Zdeněk Seydl a Josef Svoboda. Po absolutoriu se věnovala a stále věnuje scénickému a filmovému kostýmu, návrhům masek a výtvarnému řešení interiérů, v posledních letech také tvorbě mozaik (obrazy kombinované s dřevem a břidlicí, mozaikové stěny a stoly). Spolupracovala s řadou filmových i divadelních režisérů (Jiří Svoboda, Karel Kachyňa, Juraj Jakubisko, Věra Chytilová, Václav Vorlíček, Jindřich Polák, Miroslav Macháček, Ladislav Smoček...).

Filmová a televizní tvorba (výběr):

Malá mořská víla; Arabela; Kačenka a strašidla; Chobotnice z II. patra; Pan Tau; Svatba upírů; Zánik samoty Berghof...

Významnější spolupráce s českými divadly (výběr):

Národní divadlo: L. van Beethoven – *Fidelio*; L. Janáček – *Její pastorkyňa*; B. Martinů – *Ariadna*; A. Dvořák – *Rusalka*; K. Čapek – *Bílá nemoc*; J. K. Tyl: *Strakonický dudák*; L. Stroupežnický – *Naši furianti*; C. Goldoni – *Náměstíčko*; W. Shakespeare – *Hamlet*

Divadlo J. K. Tyla v Plzni: Ch. Hampton – *Nebezpečné známosti*; A. P. Čechov – *Višňový sad*; F. Dürrenmatt – *Návštěva staré dámy*, V. Štech – *David a Goliáš*

Černé divadlo Jiřího Srnce: *Ahasver*; *Létající velocipéd*; *Peter Pan*

Laterna magika: *Sněhová královna*; *Noční zkouška*; *Odysseus*; *Hádanky*; *Past*

Zahraniční scény (výběr):

B. Smetana – *Prodaná nevěsta* (Německo, Austrálie); G. Verdi – *Othello*; W. A. Mozart – *Don Giovanni* (Itálie); R. Wagner – *Tristan a Isolda*, L. Janáček – *Jenůfa* (Švýcarsko); B. Brecht – *Dobrý voják Švejk* (Německo); N. V. Gogol: *Mrtvé duše* (Francie); W. Shakespeare – *Večer tříkrálový*, N. V. Gogol – *Revizor* (Belgie)

NOVA
SCENA

Ing. arch. MILOSLAV HEŘMÁNEK

Scénograf, architekt

Vystudoval Fakultu architektury a urbanismu ČVUT Praha, posléze nastoupil do Scénografického ústavu v Praze. V roce 1968 začal pracovat jako provozní architekt v Národním divadle, v letech 1971–74 studoval scénografii v ateliéru prof. Josefa Svobody na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. V Národním divadle působil jako výtvarník a od roku 1975 jako vedoucí umělecko-technického provozu Laterny magiky. Od roku 1983 do roku 1991 spolupracoval jako architekt na rekonstrukci Státní opery Praha a Stavovského divadla. Od roku 1991 do konce roku 2009 působil jako technický ředitel v Laterně magice.

Významnější scénografie:

Národní divadlo Praha: Vrchlický, Fibich – *Hippodamie*; Jirásek – *Lucerna*; Martinů – *Veselohra na mostě*; Foerster – *Eva* / Laterna magika: *Jednoho dne v Praze*; *Argonauti*; *Rendez-vous*; *Cocktail 008* / Černé divadlo Jiřího Srnce: *Ahasver* / Olympiahalle Mnichov: *Bayernwerk*

Významnější architektonické a výstavní projekty:

Kámen a život (ekologická expozice), Krkonošský národní park / Rekonstrukce areálu Obchodní banky Praha / Obchodní banka (visage) Ostrava / Společenský a kulturní komplex *Rýnské vodopády*, Neuhausen (Švýcarsko) / *I segreti dello spazio teatrale* (expozice), San Agostino, Janov (Itálie) / *Deset století architektury*, Pražský hrad / *Díla sakrálního umění* (expozice), Východočeská galerie Pardubice

GENERÁLNÍ PARTNER
NÁRODNÍHO DIVADLA

KB

PARTNEŘI NÁRODNÍHO DIVADLA

Škoda
SIMPLY CLEVER

AutoCont

PARTNER INSCENACÍ NÁRODNÍHO DIVADLA

MECENÁŠI NÁRODNÍHO DIVADLA

KOLOWRAT KRAKOVŠTÍ

Národní divadlo děkuje JUDr. Dominice Kolowrat-Krakovské,
Maximilianu Kolowrat-Krakovskému a Francesce Kolowrat-Krakovské
za nezištnou a štědrnou podporu.

Dr. Dadja Altenburg - Kohl

